

Jan Øberg: Hvorfor vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur?//

Nej til Sverige og Finland i NATO.

**Tale ved Schiller
Instituttets seminar den 25.
maj 2022**

Jan Øberg, freds- og fremtidsforsker, kunstfotograf, og direktør for Transnational Foundation for Peace and Future Research, Lund, Sverige, behandlede problemet med den eksisterende vestlige orden, hvorfor Sverige og Finland ikke bør tilslutte sig NATO – som bør opløses – og nogle principper for løsning af konflikter uden vold.

Jan Øbergs tale begynder 1 time 19 min. inde i videoen.

Jeg vil gerne starte med at takke for invitationen til denne meget vigtige og nødvendige diskussionsdialog, som vi helt sikkert også på et tidspunkt har brug for at have med folk uden for Vesten. Men lad mig bare sige, at jeg har følgende punkter med for at forsøge at skabe en lille smule baggrund for, hvor vi er, ikke nødvendigvis hvad der har ført os hertil, for det har Jens Jørgen Nielsen gjort så glimrende. Men jeg har et andet perspektiv på det, som har at gøre med det amerikanske imperiums fald eller kommende fald, som udfordrer os alle på verdensplan, langt mere end noget andet, fordi vi ikke ved, hvor fredeligt eller ikke-fredeligt det vil være.

Den anden ting, som jeg vil sige lidt om, og som du bad mig om at gøre, er perspektivet på Sveriges og Finlands tiltrædelse eller ansøgning om at blive medlem af NATO, hvilket er en enorm ændring alle perspektiver. Sverige har tidligere været et alliancefrit, ikke neutralt, men alliancefrit land i mere end 200 år og ændrer jo dette i løbet af et par uger, i panik.

Derefter, hvilket er min hovedopgave – de to andre var lidt korte opgaver. Hovedopgaven er at drøfte, hvordan vi kan skabe en mere sikker verden. Du brugte ordet arkitektur, og den del vil være udgangspunktet for os. Med Gorbatsjovs idé har arkitektur noget at gøre med huse og bygninger. Han talte om et europæisk hus. Så ud fra det, vil jeg tage udgangspunkt i de sidste 30 år. Hvad skulle vi have gjort, og hvad kunne vi meget let have gjort, hvis vi havde haft en anden karakter af lederskab i NATO og den vestlige verden og en anden måde at håndtere Warszawa-pagtens og Sovjetunionens fald på? Men lad mig først og fremmest sige en lille smule om baggrunden.

For 30 år siden var jeg for min del fortaler for, at NATO's eksistensberettigelse var Warszawa-pagtens og Sovjetunionens eksistens. Da disse to efterfølgende var væk, havde NATO ikke længere nogen eksistensberettigelse. Det var ret indlysende for mig. Jeg interviewede folk i NATO, da jeg skrev min doktordisputats. Det var ret åbenlyst for mig, at man på ingen måde kunne argumentere for noget andet, for argumentet var, at Nato eksisterede, fordi Warszawa-pagten i Sovjetunionen eksisterede. I parentes bemærket ved vi alle, at Nato blev oprettet før i 49 og Warszawa-pagten i 55, men i det mindste ville det selv ud fra et realpolitisk synspunkt have været det rette tidspunkt at diskutere, hvad der skulle være efter Nato. Post-nato i den forstand, at Nato havde gjort, hvad det skulle.

Den anden ting, som jeg mener er meget vigtig at sige er, at vi her har at gøre med noget, som jeg vil sige, ja, Rusland var ansvarlig for krigen, men bag alle krige og al vold ligger en konflikt, og Nato er ansvarlig for denne konflikt, fordi

det ikke har afvæbnet sig selv, men endog, imod alle løfter der blev givet til Gorbatsjov, har udvidet den til nu 12 nye medlemmer, hvilket betyder, at hele området fra det nordlige Norge, Finland og ned til Tyrkiet nu er lukket inde, så at sige, og det er en asymmetrisk konflikt i alle disse år, hvor Rusland i de sidste 30 år har været en magt med omkring 8 % af NATO-alliancens militære udgifter i den vestlige alliance.

Så hvis man går tilbage til den første periode under Den kolde Krig, havde Warszawa-pagten omkring 65-75 % af NATO's udgifter – med lidt op- og nedadgående ændringer. Vi har altså – uanset hvordan man definerer det – en asymmetrisk konflikt. Rusland er ikke en supermagt, globalt set, med hensyn til kultur, økonomi, politisk indflydelse og alt det, militært osv. Der er kun én supermagt, og det er USA, og der er kun én superalliance, og det er NATO. Så det jeg ser nu er, at vi er kommet til det punkt, hvor denne NATO-udvidelse tydeligvis går for langt. Alle der ved noget om realpolitik, Mearsheimer, Kissinger, Brzezinski osv. – selv jeg, som ikke er realpolitisk analytiker, advarede mod tanken om at forsøge at få Ukraine med. I aften var der ingen der lyttede. Nato er en autistisk alliance. Ingen lyttede. Ingen lyttede til Putin, som vi lige har hørt. Ingen lyttede til andre advarsler. Ingen lyttede til George Kennan, som kort før sin død sagde: For Guds skyld, lad være med at gøre det, fordi disse mennesker lever i en slags ekkokammer med gruppetænkning. Vi er så store. Vi har en ret på vores side, og vi kan gøre, hvad vi vil. Selv uden at tænke et sekund på, hvordan vi bliver opfattet af den anden side. Jeg tror, at det er et kendetegn i øjeblikket. Nato ser ikke sig selv som en del af en konflikt, og en konflikt kræver to partnere. Nato er grundlæggende – og vores medier ser grundlæggende – at der er én god type, og den hedder Nato, og den har et hus, og den har udvidet sit hus og alt muligt andet.

Og så er der nogen derude på gaden, som hele tiden forsøger at stjæle, som der er en trussel, der vil gøre dårlige ting mod

os, osv. Så det virker som om vi er de gode, og hvor vover den der forbryder, som hedder Rusland og Putin. Men vi er ikke i en konflikt, fordi konflikt betyder, at det er en udveksling af handlinger, en handling og derefter en reaktion og derefter en reaktion på reaktionen osv. Så dermed frigør man sig selv for enhver form for ansvar i den nuværende situation. Det er grundlæggende nyt. Der var ingen, der ville have diskuteret i de første år af Den kolde Krig, og der var en konflikt mellem to blokke, som havde en let udveksling, og hvor man havde OSCE og andre til at overveje at lave tillidsskabende foranstaltninger. Der var neutrale lande, stødpudezoner og alt sådant.

Så hvad ser vi i dag? Vi ser ikke et vestligt forsøg på at hjælpe Ukraine. Vi ser et forsøg på at bruge Ukraine som slagmark til at bekæmpe Rusland militært, indtil det er tilstrækkeligt svækket militært, som forsvarsminister Austin fra USA udtrykte det. Så det vil ikke være i stand til at gøre noget lignende igen, og vil ikke komme tilbage til det niveau det var på før. Det er hvad man bruger Ukraine til nu. Man pumper officielt 40, 50 mia. dollars ind i våben. Husk på, at Ruslands samlede årlige budget er 66 mia. \$. Man oprustedede angiveligt Tyskland med 100 milliarder nye dollars, hvilket er næsten dobbelt så meget som det russiske militærbudget. Så i fremtiden vil Rusland have noget i retning af 2 % af NATO's budget eller deromkring i form af militæruddgifter.

Og så har man historiens største og ubegrænsede, ubetingede sanktioner, hvilket betyder et forsøg på at undergrave den russiske økonomi. Hvad er det langsigtede formål? Jeg tror ikke, at det vil lykkes. Jeg tror, at Vesten vil få enorme boomerangeffekter af dette og social uro og økonomisk krise, og alle de ting vi allerede har hørt. Men meningen ville være at afskaffe Rusland. Byg en ny mur, og hav intet at gøre med det. Tag Dostojevskij ud af bibliotekerne. Ingen udveksling, ingen besøg, intet universitetssamarbejde. Afskær det fuldstændigt, og sørg for at Rusland ikke eksisterer mere. Det

må ikke opfattes som en trussel.

Det er det, der er problemet for Nato. Nato kan ikke leve uden trusler, uden et billede af trusler, uden at insistere på nogen som en fjende. Så, hvad vil der komme efter dette, når vi ligesom er færdige? Det er der, hvor jeg er lige så bange for en atomkrig. Vi har set det med Rusland; når vi er færdige med Rusland, så kan Vesten koncentrere sig om Kina. Altså, det er hvad Ukraine handler om, efter min mening. Det er ikke en særlig pæn opfattelse, men jeg har et ondskabsfuldt sind. Hvis du ikke har et ondskabsfuldt sind, vil du ikke forstå sikkerhedspolitik og krigsforberedelse, og magtpolitik.

3. del:

Så det er altså her, vi befinder os. Nato er alt andet end en forsvarsalliance. For hvis man har offensive våben, f.eks. atomvåben, langtrækkende våben, som alle stormagterne, Kina, Rusland, Frankrig, Storbritannien, USA osv. har, så er man ikke en defensiv alliance. Man kan sige, at man ikke har offensive hensigter, men hvis man kan dræbe folk 5.000 kilometer væk, så er man ikke defensiv teknisk set, militært set i den andens øjne. Så det har altid været noget forvrøvlet propaganda. Selvfølgelig er det derfor, at alle toneangivende aviser i dag altid sætter ordet forsvar foran en defensiv NATO-alliance. Det er naturligvis fordi det intet har med virkeligheden at gøre. Jeg vender tilbage til forskellen mellem defensiv og offensiv om et øjeblik.

Nu betyder det altså, at medmindre nogen stopper op og tænker sig om, er vi på vej mod forestillingen om en delvis ødelæggelse af Rusland ud af Europa. Jeg tror, at uanset hvor uenig jeg er, og hvor meget jeg tager afstand fra den russiske invasion af Ukraine, er der intet forsvar for det NATO planlægger nu.

De fleste mennesker, der hader Rusland, har aldrig været i Rusland og har ingen russiske venner. De fleste mennesker, der er meget skeptiske eller kritiske eller negative over for

Kina, har aldrig været i Kina. Sådan kan man blive ved. Disse billeder af hvem vi skal hade, og hvem vi skal elske, er konstrueret af medierne, fordi medierne splitter os, de befinder sig et sted mellem os og virkeligheden, for dem, der ikke kan tage til disse steder og se det med egne øjne, sådan som jeg har været i stand til, og jeg har jo aldrig været et sted i verden, hvor det ser ud som medie billedet. Ingen konflikt, ingen krigsførelse, ingen krigszone eller noget andet sted.

Så lad mig sætte dette i perspektivet af Finland og Sverige. Finland og Sverige, især Sverige, som jeg kender bedst, da jeg bor her, har i de sidste 20-30 år ændret alt det, der var forbundet med svensk neutralitet og alliancefrihed, og alt fra Olof Palme, fælles sikkerhed og nedrustning og et stærkt FN og at sende tropper til FN osv., alt for dem der er internationale lyttere. Det, som Sverige var før, har intet med det i dag at gøre længere. Det har ødelagt hele sin egen unikke sikkerhedsmæssige og politiske identitet, og derfor har det hele tiden samarbejdet, politisk og med hensyn til militærindustri og strategisk infrastrukturplanlægning, med USA og NATO, store øvelser og NORLAND i den nordlige del af Sverige, værtslandsstøtteaftalerne, så amerikanerne kunne komme i en krise, selv før NATO-medlemskabet.

Man kan blive ved på den måde. Så der er intet overraskende i den forstand. Det der overrasker mig er, at Sverige tiltræder uden en egentlig offentlig diskussion. Sverige tiltræder uden en folkeafstemning, hvor 48 % af befolkningen ifølge meningsmålinger går ind for NATO-medlemskab; og 25 % NEJ og resten har ikke besluttet sig. Jeg vil mene, at 75 % for NATO-medlemskab ville være et minimum for en så stor, grundlæggende og bindende ændring af vores lands udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik. Så man får dette igennem på ingen tid. Så er spørgsmålet, hvem der har presset jer til at gøre det? Tja, jeg har ikke spurgt ham. Jeg tror, at nogen har planlagt dette. Brug Ukraine som et påskud for at få Sverige og Finland

ind så hurtigt som muligt. Og spørg ikke folket. Det er lidt anderledes i Finland, for ifølge meningsmålinger der, var der 76 % af befolkningen, som var for et NATO-medlemskab.

Men man kan også spørge sig selv, hvordan dette blev skabt? Så igen, mediernes rolle er meget vigtig i den forstand, at der grundlæggende set kun har været pro-NATO-artikler, pro-NATO-eksperter, pro-NATO-militære synspunkter og "frygtologi" i de toneangivende medier, som er pro-NATO. Ideen om at bruge folks frygt for, at noget skal ske. Jeg mener, Putin vil besætte Gotland og Sverige på ingen tid eller de danske øer uden for Sverige eller Bornholm. Det vil ske meget hurtigt.

Dette er at bruge folk, der ikke er eksperter, og de fleste mennesker er ikke inde i sikkerhedspolitik, for at få dem til at acceptere de mest forfærdelige politiske tiltag, hvad enten det er terror eller det er COVID, det er alt sammen bygget på "frygtologi". Så det var mine to første punkter, baggrunden for Sverige, Finland. Jeg er dybt bekymret for sidstnævnte, fordi det kun vil være et spørgsmål om tid, før der vil være en anmodning om at have amerikanske baser i de to lande, ligesom der vil være i Danmark og Norge.

Putin har sagt, at han er ligeglad med et formelt medlemskab. Men hvis I etablerer infrastrukturen til krigsførelse mod mit land, så vil jeg reagere. Så vi reducerer nordmændenes, danskernes, svenskernes og finernes sikkerhed meget systematisk. Vores ledere og de eliter, der træffer disse beslutninger, er mere loyale over for Washington og Bruxelles end over for deres eget folk.

Det er der ord for.

Så jeg er enig. Det er ikke let at tale om alternativer i denne situation. Jeg er enig med dem, der har sagt, at dette er den farligste krise siden 1945, og jeg medregner Cuba-krisen. Og en af grundene, bør jeg tilføje, er, at der har været en enorm intellektuel nedrustning. Man kan sige alle

mulige dumme ting og slippe af sted med det. Som minister i dag har man aldrig læst en bog om konflikter, afskrækkelse, fred eller noget som helst andet. Vi har altid haft mange våben, for mange efter min mening, men vi har haft ansvarlige politiske ledere, som vidste, hvad de gjorde. Jeg er ikke sikker på, at de nuværende politikere i deres hjemlande ved, hvad de gør. Hvis der var et eller andet, var det fordi både Kennedy og Khrusjtjov var intellektuelle og havde kontakter med hinanden og kendte hinanden godt. I dag er der ingen kommunikation, og der er ingen viden. Man kan slippe af sted med at sige ting, som er banale. Man har ikke engang journalister, der kan stille spørgsmål som: Hvor ved du det fra? Hvorfor ser du det på den måde?

Så det alternativ, jeg ønsker at vælge, er at afskaffe NATO. Jeg siger ikke, at det vil være det første man gør, de vil nok i stedet tænke på at etablere et alternativt system, som vil gøre Nato overflødigt. Jeg er til forestillinger og idéer, men hvis vi ikke har det, vil vi ikke få succes eller overleve. Der må være en god idé et eller andet sted. Og det er ikke inden for militarismens rammer. Så hvis man starter med en ren tavle i Europa, hvordan ville europæisk sikkerhed i ens hus se ud?

Først og fremmest ville det være baseret på et par begreber, hvoraf det ene er fælles sikkerhed. Vi kan ikke føle os sikre, hvis den anden part ikke føler sig sikker sammen med os, når vi lever i en verden [uhørlig]...

For det andet, ikke national militær sikkerhed, men menneskelig sikkerhed og global sikkerhed.

For det tredje at prioritere konfliktløsning og civile midler og kun gribe til militæret som den sidste mulighed, i overensstemmelse med FN's charter. Hvis vi bare kunne gennemføre FN-pagten, denne tankegang, som er det mest gandhianske dokument, menneskeheden har, og det mest intelligente, især artikel 1, som siger, at fred skal skabes

med fredelige midler. Det er meget enkelt. Vi skal bare vende alt, hvad Nato gør, om man vil, på hovedet.

Til dem der mener, at vi bør have et militært forsvar, burde vi have et defensivt forsvar, defensive våben, og våben som har kort rækkevidde og begrænset destruktiv kapacitet og derfor kan bruges til selvforsvar på hvert lands territorium, så længe vi har lande eller nationalstater. Alt andet vil altid betyde, at andre vil betragte os som en trussel. Så det defensive militære system er et system, der kun fungerer, når nogen kommer ind på ens territorium, om man vil, eller når der gøres indgreb i ens politik, eller hvad det nu er. Og hvorfor taler jeg ikke kun om fysisk invasion? Alle, der siger at vi er fredelige, skønt vi kan dræbe jer 5.6000 kilometer væk, har ingen idé om, hvad forsvarsevne er.

Det betyder naturligvis, at atomvåben skal afskaffes, fordi ingen ønsker at få atomvåben anvendt på deres eget territorium. Det er ganske fornuftigt, vil jeg sige. De er kun beregnet til andre. Så man har en forsvarsevne i militæret, og man kan diskutere, hvilken type nye teknologier vi ville anvende for dette. Men jeg vil sige, at det ikke er umuligt. Måske langt flere helikoptere end kampfly og den slags ting.

For det andet har vi brug for civilforsvar. Det som COVID-krisen også har vist os er, at der ikke er noget forsvar for folk. De mest nødvendige ting og ikke-militære trusler som ingen planlægger efter. Covid var efter min mening ikke en sundhedskrise. Det var en sikkerhedspolitisk fallit. Ingen havde mundbind. Ingen havde udstyr til hospitalerne. Hvad er det? Sikkerhed. Men vi spilder alle de milliarder af dollars på militære ting. Jo mere vi gør det, jo mere truer vi andre, og jo mere øger vi sandsynligheden for krigsførelse. Så enkelt er det. Så enkelt, at politikerne ikke forstår et ord af det.

Og så for det tredje, civil modstand. Det vil sige, hvis man mod ens ønsker og planlægning bliver besat eller underlagt, udsat for overgreb eller hvad som helst. Hvad man gør er at

sikre, at fjenden, besætteren, ikke vil være i stand til at arbejde sammen med en. Man nægter besætteren samarbejde, at ens samfund fungerer osv. Man laver voldgrave, fordi man ikke kan administrere et sådant samfund, hvor der ikke er et samarbejde med lokalbefolkningen.

Så alt dette er, hvis man spørger mig, hvordan et godt militær og et godt forsvarssystem ville se ud? Dette er mine tre eller fire svar. Men først og fremmest er forsvaret ikke det vigtigste. Det er, om vi kan lære at håndtere konflikter i tide og utide med mindst mulig eller slet ingen vold. Det er menneskehedens udfordring. Nummer et, kan vi lære at konfrontere hinanden og lære af konflikter; ikke planlagt drab på hinanden. Vi har afskaffet slaveriet. Vi har gjort op med kannibalisme. Vi har afskaffet det absolutte monarki, osv. Kan vi virkelig ikke lære at være anderledes? Fordi konflikter er gode. Det er godt, at vi er forskellige. Det vigtige er, at vi lærer at leve i enhed og med fred mellem forskellige grupper. Vi vil aldrig blive ens. Det er derfor, at det amerikanske imperium må afskaffes, fordi det har den idé, at alle skal være ens.

Til slut kan jeg se, at tiden er ved at løbe ud. Dette er naturligvis urealistisk i den forstand, at det militærindustrielle/medier/akademiske kompleks vil være imod det. Man kan ikke sælge våben til et sådant system, som jeg nu har skitseret. Selvfølgelig vil de der mener, at atomvåben er godt, fra Kina til USA, også være imod det. Men der er ingen måde, hvorpå menneskeheden kan overleve i det lange løb uden afskaffelse af atomvåben. Derfor er traktaten om at gøre dette absolut nødvendig. Det er meget trist at se, at alle atommagterne ikke har modet til at sige nej til atomvåben, for det er nu international lov.

Alle dem der har atomvåben er i den forstand ulovlige stater. De bygger på terrorfilosofien, nemlig massedrab på civile. Vi er ikke part i en konflikt. Den største konflikt inden for terrorisme er ikke ISIS eller al-Qaida. Det er atomismen.

Så jeg mener, at der er alle muligheder, som f.eks. også Panscheel, det at leve sammen, de fem principper. Vi er nødt til at tænke anderledes for at skabe en bedre verden og ikke lade os undertrykke på kort sigt af krigstrusler. Jeg ved, at situationen er meget forfærdelig, og jeg er pessimist på kort sigt, men hvis vi er i stand til at komme igennem denne forfærdelige krise, som vi befinder os i nu, kunne verden blive et så smukt sted, og USA vil være et smukt land, der ikke har et imperium, og verden vil være et bedre sted, når Nato og det amerikanske imperium er væk, og vi kan arbejde sammen i et multipolært flerpartisystem og samarbejde i stedet for at have konfrontationer, arbejde på fælles visioner i stedet for at planlægge krige. Mange tak.

NYHEDSORIENTERING MAJ-JUNI 2022:

**Dansk-svensk videokonference
d. 25. maj 2022:**

**For en ny sikkerheds- og
udviklingsarkitektur for alle
nationer,
ikke en styrkelse af**

geopolitiske blokke.

NEJ til at afskaffe

forsvarsforbeholdet

NEJ til Sverige og Finland i

NATO

Download (PDF, Unknown)

**Li Xing, PhD: Kinesiske
forslag til en ny sikkerheds-
og udviklingsarkitektur:**

**Xi Jinpings forslag fra april
om en ny international**

sikkerhedsarkitektur,

Bælte- og Vej-Initiativet og

det Globale

Udviklingsinitiativ

Professor Li Xing, ph.d., Direktør, Center for udvikling og internationale relationer, Professor ved Institut for Politik og Samfund, Det Humanistiske og Samfundsvidenskabelige

Fakultet, Aalborg Universitet, og forfatter.

Prof. Li Xing, PhD, Director, Centre for Development and International Relations, professor in the Department of Politics and Society, Faculty in Humanities and Social Sciences, Aalborg University, and author.

Li Xings tale begynder 1 time 43 min. inde i videoen.

Her er Li Xings tale med billeder:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Her er Li Xings powerpoint:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Ordstyrer Michelle Rasmussen: Next, we have Li Xing who is the director of the Research Center on Development and International Relations at Aalborg University in Denmark. He has a PhD in that subject. He is a professor in the Department of Politics and Society and the Faculty of Social Sciences and Humanities, as well as being an author. The word is yours.

Li Xing: First of all, I want to thank you, Michelle, and thank the Schiller Institute in Denmark for inviting me to be part of this seminar. I really learned a lot from the previous speaker's analyses, especially from Helga, Jens Jørgen Nielsen and Jan Øberg. They are much bigger experts on the Ukraine case than I. I will try to provide a perspective from the Chinese point of view. I remember that Jens started by talking about his becoming old and the historical evolution of his experience.

The same with me. When I came to Denmark, I was 25 years old, and now I can see my hair growing grey. At that time, it was in the eighties, China was in the process of economic reform,

the very early stage. China was very poor, measured by any dimension, but today, China is much more advanced, much more developed, and has achieved great success in all dimensions. Somehow things have changed.

Speaker2: At that time, 40 years ago, nobody regarded China as a threat. But, today, you can see waves of Western media demonizing China, defaming China. So, I'm am thinking, what's wrong with that? There must be something changing, because China's power was making the West very afraid, or for other reasons. But Helga has contributed a large amount of analysis.

The topic of today is about the international security order. It's very important to me, because I'm a professor of international relations. I really think this topic is extremely important and actual.

First of all, I want to speak about China's position on the Ukrainian war. Major Western media describe China's position as awkward. Perhaps it appears to be very awkward, indeed. According to my interpretation, the Chinese position on Ukraine war can be interpreted as a coin consisting of two sides. On the one side, it is about sovereignty, about territorial integrity. Of course, the war affects Ukraine's sovereignty and territorial integrity.

But on the other side of the coin, it is exactly what Helga and Jens Jørgen talked about. What are the factors that triggered Russia's behavior? Did Russia's action represent the American style of pre-emptive self-defense? Because during the anti-terrorism wars, American used preemptive strikes, preemptive self-defense as an argument, as a kind of defense for its war policy. So, we have to understand why China's position is described as being awkward.

And we should not forget that just before the war, China and Russia had a joint statement where both sides actually declared, very clearly, that they are going to support each

other, in respect to each other's national security concerns. For Russia, it is the Ukrainian crisis, and for China, it is the Taiwan issue. Both sides also agreed that NATO's enlargement is regarded as encircling Russia, which is a security concern for Russia. And both countries opposed a U.S.-led military camp or security camp in the Asian Pacific, as well. You can say that the Chinese position consists of two aspects, but is more sympathetic to the Russian side. This is my interpretation.

I also think that Helga's explanation about the flaw of the current security structure, which she calls geopolitics, which means that a bloc of nations tries to define, or has defined, their interests against another bloc of nations – It means that when you form blocs, you feel secure, but you make the opponent, on the other side, feel insecure. This is the dilemma.

And actually, I think that Helga's point of view is quite echoed by Chinese President Xi Jinping's understanding of the flaw of the national security order today, and what Xi Jinping, in a recent conference, called a block-based security structure. He also called it group politics, block confrontation, small cycles. You can see that both Helga's and Xi Jinping's understanding of the flaw of the security architecture today is quite similar.

If I want to offer a deep analysis, what is, exactly, wrong with the current security structure? That is, if you look at the left side, you have NATO, and you can see NATO enlargement throughout this historical period since the 1990s. Now we are talking about Finland and Sweden, and now Denmark will vote on whether to join a European army, a kind of independent security body, but more or less, it's also within the same structure of NATO. It is group politics, block politics.

On the right side, you can see that we have other types of block-based security structures: The Five Eyes [intelligence

alliance of Australia, Canada, New Zealand, the United Kingdom, and the United States.] Within the Five Eyes is AUKUS with three countries: the UK, Australia, the United States, which forms an even smaller group. Perhaps they think that Canada and New Zealand are not strong enough to resist China. Maybe they are not trusted. These three countries form an even smaller circle.

Then there is the Quad: India, the U.S., Japan, Australia. There is the Indo-Pacific Security Dialogue. Biden was in South Korea a couple days ago, and people begin to talk about whether South Korea should be part of the Quad.

These are multilateral, but then there are also bilateral blocs. There is Japan-U.S., or South Korea-U.S. There is also Australia-U.S. All these are surrounding China, trying to contain China in one way or another.

The key problem of this type of security structure is what we call the security dilemma spiral, which means that countries can begin to be destructive against each other. If country A acts on something, then country B will strengthen its capacity to counteract country A. Then country A is confirmed by country B's action. Then country A needs to further invest in military means. This is a kind of dilemma spiral, which is very destructive. The previous speakers have already explained that.

I'm a professor of international relations, and many people in this audience understand the idea of an international order. When we talk about the international order, we start with the Treaty of Westphalia, and Helga also mentioned the Treaty of Westphalia from 1648. The Westphalian Conference, or the "Westphalian order" was regarded as the first international order, a rule-based order based on two major principles: state sovereignty and territorial integrity.

These two major principles were also written into the United

Nations Charter. After the Second World War, when the United States, or allied countries, established the United Nations, together with the Bretton Woods system, the United Nation's charter includes these two basic principles.

Unfortunately, after the Cold War, with the U.S. leading the West, they felt extremely excited. They became totally embedded in this triumphalism mentality, and this kind of mentality was theorized, or conceptualized, by Francis Fukuyama, the American political scientist, as "the end of history." Now the West should decide. There are no alternatives. The American-style liberal democracy, and liberal capitalism is the only way. And so, the US and the West don't care about the Westphalian order. It is not important. We see what is happening. We have the Yugoslavia bombing, or the Iraq war, color revolutions: the Orange Revolution, Tulip Revolution, Rose Revolution, all these revolutions. Where are the basic principles of the international order: sovereignty and territorial integrity? No. These are typical intervention-based revolutions.

Now I'm feeling extremely puzzled. Now, regarding the Ukraine war, every European country, every Western country talks about sovereignty, sovereignty, territorial integrity. I'm thinking, how about those revolutions, and interventionism? I remember that during all these color revolutions, one of the arguments was that if state leaders are not capable, if they do not comply with Western standards of democracy and human rights, they should be removed. That's the same logic that maybe in Putin's mind, that if I feel that the Ukraine is creating a security dilemma for me, I'm going to remove it. Is this a double standard?

Now we are moving into the future world order. What will be the world order? I think there will be a multi-order work. This is one of the projects I'm involved in, and we have gotten funding to theorize about the future world order, which will be a multi-order, not one world order with different

poles, but a multi-order, i.e, groups of countries aligned with one big power along cultural, identity, and historic lines. Is that the world that we are going to see? I don't know.

I need to emphasize what the solution is from China's perspective. President Xi Jinping made a speech at the Boao Forum for Asia on April 28-27, where he emphasized a few key points as part of his Global Security Initiative. He pointed out the importance of common, comprehensive, cooperative, sustainable security because broad-based security is not sustainable. He also pointed out that block-based NATO is a product of the Cold War. We should abandon the Cold War mentality. We should oppose unilateralism, and oppose group politics, and work towards peaceful settlement of crises.

And we should reject the double standard. I just pointed out double standards. And also, we should oppose unilateral sanctions. The demonization of Russia is one issue, and the sanctions against Russia is another issue, because there are no U.N.-authorized sanctions. It is the EU's or the West's own sanctions. And the Chinese and Xi Jinping also made the point that non-interference in internal affairs is one of the principles. I remember Jan Øberg talked about the five principles of peaceful coexistence, and this is one of the principles.

China proposed that we must build a balanced, effective, sustainable security architecture.

Jan and Helga just talked about development, and that we must work together on this. The Chinese concept, if I understand it correctly, is that there must be a strong nexus between security and development. The security concept, in essence, is to rise above one-sided security, and seek common security through mutually beneficial cooperation. It is a concept established on the basis of common interests, and is conducive to social progress.

The Chinese perception is that there is no development without

security, and there is no security without development either. It is both ways. China sees economic exchange interaction as an important avenue. Broadly speaking, security and development are intertwined. They cannot be separated.

If you look at China's international relations, the majority, and the key characteristics of China's external relations are economics and trade. Very little based on security issues. For example, China's One Belt, One Road, [the Belt and Road Initiative] which Helga also mentioned. If you look at the One Belt, One Road vis-à-vis the U.S.-based Indo-Pacific strategy, it is totally different. China's One Belt, One Road is focused on transportation, infrastructure, trade, investment, energy, etc. Whereas the Indo-Pacific strategy comprising four countries: India, the U.S. Japan and Australia, is about security, military and defense. Biden has a summit today with ASEAN leaders, and it is obvious that the ASEAN leaders refuse to choose sides, because China is their largest economic partner. Australia has a new government. Let's wait and see whether Australia is going to change the policy positions.

The Belt and Road focuses on connectivity. I remember that Jens Jørgen, Jan or Helga talked about connectivity. It is extremely important. And now, China is building high speed trains in Southeast Asia, and perhaps it will spread further later on. Now in Asia, we have the largest trading bloc called (ASIF?). If you look at the the statistics, you can see that it is the biggest economic bloc, which means a free trade zone. These are China's ambitions. These are China's vision and goals. Economic development, economic change, trade.

Today, the result is very clear. China is the largest economic partner of 128 countries out of 190, ironically, including our allies, including the U.S.'s close allies that are against China.. If you look at ASEAN, China is their largest economic partner. If you look at Africa, Latin America, even the European Union today, China is the European Union's largest trading partner. Even the Quad, a kind of security alliance

against China. Every country within the Quad has China as its largest economic partner. This is the dilemma today. So, if you want to talk about economic decoupling? I don't think it's so easy.

The conclusion, now, is that economic development and security are intertwined and they are also embedded. The existing international architecture, security architecture, puts too much emphasis on the military dimension. Unless the world prioritizes relieving global poverty and development, long term security can remain elusive.

The war in Ukraine generates arms spending in Europe, and undermines development aid to the world's poorest countries. Now European countries are beginning to increase their arms spending, and also increase spending on refugees in Europe, which implies that they will even be cutting in aid to the poorest countries. Look at the United States military budget – 813 billion this year under the Biden administration. The United States's international aid is only 4% of its military spending.

I don't think the world will be peaceful without economic development. The conclusion is that economic development, by far, is the best form of conflict prevention and conflict resolution. I think that China is fighting to get the world to move towards that position.

I know that China is not perfect. There are a lot of problems, a lot of mistakes, a lot of weaknesses, which we can discuss. But the major direction China is fighting for, I think is optimal, is conducive to world peace.

Thank you for listening.

Hvorfor Danmark bør afstå fra et intensiveret geopolitisk militært engagement, af næstformand Michelle Rasmussen:

Fra videokonferencen den 25. maj 2022.

Jeg vil lige bruge et par minutter på at tale om den danske situation, idet jeg afløser Tom Gillesberg, der er formand for Schiller Institutet i Danmark.

Schiller Institutet i Danmark siger helt klart, at folk skal stemme NEJ ved folkeafstemningen, som skal afholdes den 1. juni. Folkeafstemningen drejer sig om en situation, hvor fem partier i den danske regering i forbindelse med Ukraine-krigen stemte for at få en folkeafstemning, som en del af et nationalt forsvarskompromis, herunder Socialistisk Folkeparti, som i første omgang havde sørget for fravalgene. Det var tilbage i 1992, hvor den danske befolkning først havde stemt NEJ til Maastricht-traktaten. Derefter kom forhandlingerne, der førte til Edinburgh-aftalen, frem til fire undtagelsesbestemmelser. Derefter stemte befolkningen JA til at acceptere Maastricht-traktaten.

En af undtagelserne var, at Danmark ikke ville deltage i de fælles europæiske EU-militære aktiviteter. Vi mener, at befolkningen skal stemme NEJ. Det ville være en måde, ikke blot at forhindre Danmark i at øge sine militære aktiviteter med EU, men også at sætte en stopper for en militariseringsproces, der især siden 2001 har været i gang. Personligt er jeg amerikansk statsborger, og for nylig er jeg også blevet dansk statsborger. Og jeg vil sige, at Danmark,

mit nye hjemland, i stedet for bare at følge med i USA's politik, mit oprindelsesland, at Danmark i stedet burde arbejde for at ændre USA's politik.

Lyndon LaRouche opfordrede for mange år siden til en fire-magts-aftale. Hvis USA, Rusland, Kina, Indien og Rusland samarbejder om at etablere et nyt retfærdigt økonomisk verdenssystem, et nyt kreditsystem, kunne dette har været grundlaget for konfliktløsning gennem økonomisk udviklingssamarbejde. Som Li Xing sagde, er det bedste alternativ til krig at få iværksat et økonomisk samarbejde. [Dermed kunne den nuværende konflikt have været undgået.]

Siden 2001 har Danmark deltaget i alle de krige, som USA, tilskyndet af briterne, har indledt, fra Afghanistan under statsminister Poul Nyrup Rasmussen, og det var især under statsminister Anders Fogh Rasmussen, som senere blev NATO's generalsekretær, at militariseringen blev optrappet. Danmark deltog i krigene i Irak, og så havde vi Libyen. Vi var med i de andre krige, der kom bagefter.

Nu er Danmark i forhandlinger med USA om etablering af en bilateral forsvarsaftale, som formentlig vil omfatte permanent udstationering af amerikanske tropper på dansk jord, hvilket vil sige, at udenlandske tropper for første gang i fredstid vil blive permanent udstationeret her.

Der var et spørgsmål til de fem partier, der kom med dette nationale forsvarskompromis, fra en journalist til de to højrepartier, Det Konservative Folkeparti og Venstre, om, hvad de ville sige, hvis USA ville bede om at forhandle om opstilling af atomvåben i Danmark. Og deres svar var: "Jamen, det må vi da tale om." Det er også en total kursændring i forhold til den tidligere danske politik.

Den anden ting er, at det ikke er nok at stemme NEJ ved folkeafstemningen. Det vil ikke løse problemerne. Men det vil være en måde at dæmme op for denne trinvis militarisering.

For det, Schiller Instituttet siger, er, at nøglen til en mere fredelig verden ikke er at øge militariseringen, men at etablere en ny arkitektur for sikkerhed og økonomisk udvikling, hvor man kan undgå krigsudbrud. Som Jan Øberg påpegede, kan man have konflikter, men hvordan sikrer vi, at de ikke fører til krig? Hvordan kan vi løse disse konflikter på en fredelig måde?

Det er her, at idéen om fremgangsmåden med den Westfalske Fred dukker op. Jeg vil snarest stille et spørgsmål til Helga for at få mere at vide om det.

Danmark har også haft en anden tradition. Et af vores slogans her har været, at i stedet for krigsførelse skal vi bygge broer. Der er en dansk tradition for økonomisk udvikling, partnerskab med lande om vandudvikling, om brobygning og om energiudvikling. Det er det, vi skal fremhæve.

In English:

I will just take a few minutes to speak about the Danish situation, standing in for Tom Gillesburg, the chairman of the Schiller Institute in Denmark.

The Schiller Institute in Denmark is definitely saying that people should vote NO in the referendum, which is to be held on June 1st. The referendum concerns a situation where after the Ukraine war, five parties in the Danish government voted to have a referendum as part of a National Defense Compromise, including the Socialist People's Party, which had organized the opt-outs in the beginning. Back in 1992, where the Danish population had first voted NO to the Maastricht Treaty. Then, the negotiations that led to the Edinburgh agreement came up with four opt-outs. Then, the population voted YES to accept the Maastricht Treaty.

One of the opt-outs was that Denmark would not participate in the joint European EU military activities. We think that people should vote NO. This would be a way, not only to prevent Denmark from increasing its military activity with the

EU, but would also put a stop to a process of militarization that has been going on, especially since 2001. Personally, I'm an American citizen, and recently, I also became a Danish citizen. And I would say that Denmark, my adopted country, ought to, instead of just following along with the policies of the United States, my native country, that Denmark should, instead, work to change the policies of the United States.

Lyndon LaRouch, many years ago, called for a four power agreement. If the United States, Russia, China and India would cooperate to establish a new just world economic system, a new credit system, this could be the basis of conflict resolution through economic development cooperation. As the Li Xing was saying, the best alternative to war is to get economic cooperation going.

Since 2001, Denmark has participated in every war that the United States, goaded on by the British, have launched, from Afghanistan under Prime Minister Poul Nyrup Rasmussen, and it the militarization was especially escalated under Prime Minister Anders Fogh Rasmussen, who later became the NATO's general secretary. Denmark participated in the the wars in Iraq, and then we had Libya. We had the other wars that came after that.

And now Denmark is in negotiations with the United States for setting up a bilateral defense treaty, which will probably include permanent stationing of United States troops on Danish soil, which would be that foreign troops would be permanently stationed here for the first time in peacetime.

There was a question to the five parties that came up with this National Defense Compromise from a reporter to the two right parties, the the Conservative Party and the Liberal Party (Venstre), about what they would they say if the United States would ask for negotiating about stationing of nuclear weapons in Denmark. And their answer was, "Well, we'll have to talk about it." This is also a total reversal of the previous Danish policy.

The other thing is that it's not enough to vote NO in the referendum. That will not solve the problems. But it will be a way of of stemming the tide of this step by step by step militarization.

Because, what the Schiller Institute is saying, is that the key to a more peaceful world is not increasing the militarization, but it is establishing a new security and economic development architecture, where you can avoid the outbreak of war. As Jan was saying, you can have conflicts, but how do we make sure that it doesn't lead to war? How can we solve these conflicts in a peaceful way?

And that is where the idea of the Peace of Westphalia approach comes in. I will soon ask a question to Helga to explain more about that.

And Denmark has also had a different tradition. One of our slogans here has been, instead of war fighting, bridge building. There is aa Danish tradition for economic development, partnership with countries about water development, about building bridges, about energy development. And this is what we need to be emphasizing.

So, I would like to introduce, then, the question period, by asking the question to Helga. This is from Sarah on YouTube, who would like to ask Helga "What is a foreseeable path to reaching a position to propose the peace of Westphalia? Is war the only way? How much can transparency work towards reaching this goal?" To sum it up. What is the idea of the Peace of Westphalia? How can these principles of peace building be used today? And how can we actually implement this?

Helga Zepp-LaRouche:

The answer will come soon.

Schiller Institutterne i Danmark og Sverige holdte en videokonference den 25. maj: Vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, ikke en styrkelse af geopolitiske blokke. Vi anbefaler NEJ til at afskaffe EU forsvarsforbeholdet og NEJ til svensk/finsk NATO medlemskab.

[Invitation til at deltage i et gratis internationalt onlineseminar arrangeret af Schiller Instituttet i Danmark og Sverige: Vi behøver en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur](#)

[for alle nationer, ikke en styrkelse af geopolitiske blokke](#)

Schiller Instituttet anbefaler:

***NEJ ved den danske folkeafstemning den 1. juni om afskaffelse af EU's forsvarsforbehold
NEJ til Sveriges og Finlands optagelse i NATO***

Dato: Onsdag den 25. maj 2022

Tid: 13:30-16:30 dansk tid (CEST)

Online via Zoom

Gratis adgang

Seminaret vil blive afholdt på engelsk.

Tilmeldelse kan ske til si@schillerinstitut.dk, 53 57 00 51

På seminaret hos Schiller Instituttet vil følgende emner blive drøftet:

- * Hvad er årsagen til den nuværende ekstremt farlige militære og økonomiske krise?
- * Hvorfor en styrkelse af EU's militære enhed med dansk deltagelse og Sveriges og Finlands optagelse i NATO blot vil forværre de geopolitiske konflikter.
- * Hvilke principper kan vi anvende til at skabe en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur til gavn for alle nationer og befolkninger?

Program:

*** Verden har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur.**

**Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og internationale præsident.
dansk oversættelse**

*** Baggrunden for krigen mellem Ukraine-NATO og Rusland.**

Jens Jørgen Nielsen, uddannet i idé- og kommunikationshistorie, Moskva-korrespondent for det dagbladet Politiken i slutningen af 1990'erne, forfatter til flere bøger om Rusland og Ukraine, leder af organisationen Russisk-Dansk Dialog og lektor i kommunikation og kulturforskelle ved Niels Brock Handelshøjskole i København.

afskrift på engelsk
dansk oversættelse

*** Hvorfor vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur?**

Jan Øberg, ph.d., freds- og fremtidsforsker og kunstholog, ph.d. i sociologi, gæsteprofessor i freds- og konfliktstudier i Japan, Spanien, Østrig og Schweiz, medstifter og direktør for det uafhængige TFF, Transnational Foundation for Peace and Future Research, i Lund, Sverige, og forfatter.

dansk oversættelse

*** Kinesiske forslag til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur: Xi Jinpings forslag fra april om en ny international sikkerhedsarkitektur, Bælte- og Vej-Initiativet og det globale udviklingsinitiativ.**

Li Xing, ph.d., professor i udvikling og internationale relationer ved Institut for Politik og Samfund, Det Humanistiske og Samfundsvidenskabelige Fakultet, Aalborg Universitet, og forfatter.

dansk oversættelse

transcript in English

*** Hvorfor Danmark bør afstå fra et intensiveret geopolitisk militært engagement.**

Michelle Rasmussen, næstformand, Schiller Institutet i Danmark

dansk oversættelse

*** Hvorfor Sverige og Finland ikke bør tilslutte sig NATO.**

Ulf Sandmark, formand, Schiller Institutet i Sverige
afskrift på engelsk

Som baggrund er her uddrag af en tale, som Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren og præsidenten for Schiller Instituttet, holdt på en online-konference med unge den 7. maj 2022. Hele talen kan læses nedenunder.

“Vi befinder os faktisk i et utroligt farligt øjeblik. Men der er også håb... Det er kun muligt, hvis vi overvinder idéen om geopolitik.

Geopolitik er den idé, at der altid vil være en blok af nationer eller en nation, som vil definere eller er nødt til at definere sine interesser over for en anden blok af nationer, og at der altid vil være en dødbringende kontrovers, hvor enten den ene eller den anden vinder, og det hele vil være et nulsumsspil. Det er netop hvad der må og kan overvindes.

Det vi skal gøre er at etablere en international orden, hvor det princip, som denne orden grundlæggende er baseret på, er tanken om, at hver nation har ret til, og mulighed for, at udvikle alle deres borgeres potentialer. Vi befinder os i en situation, hvor vi har brug for en systemisk ændring: En fuldstændig fornyelse af systemet. Grunden til, at jeg nævner dette, er, at situationen er meget presserende.

Flere og flere analytikere og eksperter er enige om, at faren for Tredje Verdenskrig er akut, at situationen er farligere end på højdepunktet af Den kolde Krig...

Så vi er et hårsbredde fra den menneskelige civilisations udslettelse... Hvis den nuværende politik fortsættes, kan denne verden nemlig ende meget pludseligt om få minutter, om få dage, uger eller måneder, og krigen i Ukraine er naturligvis et brændpunkt. Men hele denne krise handler ikke om Ukraine.

Den handler om, hvilken slags verdensorden der skal eksistere: Skal det være en unipolær verden, domineret af en eller to nationer? Skal det være en "regelbaseret orden", hvor en lille klub af nationer udstikker reglerne? Eller skal den være multipolær, og skal den være baseret på folkeretten, som den er udtrykt i FN-pagten?...

Jeg tror, at det er det, der er udgangspunktet: Kun hvis man gør det klart for sig selv, at atomkrig mellem de to største atommagter, USA og Rusland, betyder udslettelse af menneskeheden, og derefter mobiliserer for, at krigen skal stoppe, og kæmper for et alternativ, som skal starte med tanken om, at krigen skal stoppe; diplomati og forhandlinger skal straks starte for at finde en løsning, der er acceptabel for alle parter....

Nu skal vi gøre os klart, og det er holdningen hos alle, der arbejder med Schiller Instituttet, at krig ikke kan være en metode til konfliktløsning i en tid med atomvåben; og jeg siger ikke, at denne krig skulle have fundet sted, men man er nødt til at forstå årsagerne til, at den fandt sted."

Som Helga Zepp-LaRouche sagde, "Det hele startede i forbindelse med den tyske genforening, da Berlinmuren faldt, og den amerikanske udenrigsminister James Baker III lovede Gorbatsjov, at NATO ikke ville flytte sig en tomme mod øst.

En pensioneret tysk general ved navn Harald Kujat, som havde været formand for NATO's militærkomité i 2002-2005, har netop givet et interview til et tysk tidsskrift, hvori han sagde, at hovedvægten ikke længere ligger på at beskytte og bistå Ukraine i dets forsvarskamp mod et russisk angreb, hvilket er i strid med folkeretten, men på at svække Rusland som strategisk rival på lang sigt...."

[Nationer med] 2,2 milliarder mennesker, de nægter alle at blive trukket ind i en geopolitisk konfrontation mellem USA og NATO på den ene side og Rusland og Kina på den anden side.

Samtlige af disse lande holder fast ved idéen om alliancefrihed, og det tror jeg er nøglen til fred lige nu. Fordi principperne for den alliancefri bevægelse, som var principperne i FN-pagten, Bandung-konferencen, de fem principper for fredelig sameksistens, som er suveræniteten, ikke-indblanding i det andet lands indre anliggender, accept af det andet samfundssystem...

Jeg mener, at vi i traditionen fra Den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års krig i Europa, har brug for en sikkerhedsarkitektur, som først og fremmest tager hensyn til udviklingslandenes interesser; der skal ske en forøgelse af levestandarden for hvert enkelt individ, både i Europa, USA, Rusland og Kina. Jeg mener, at det er afgørende for, om menneskeheden kan overleve. Det betyder, at vi har brug for et nyt paradigme i vores tænkning, nemlig idéen om, at hver nation har ret til at udvikle sit fulde potentiale. Hvert barn, alle børn, der fødes, uanset i hvilken nation i verden, har ret til at udvikle sit fulde potentiale, hvilket betyder, at det skal have en universel uddannelse...

Vi har aldrig været på et vigtigere tidspunkt i historien, og farerne har aldrig været så store, men potentialet for at skabe en helt ny verden har aldrig været så tæt på: At gøre en ende på kolonialismen, at skabe en økonomi baseret på termokernfusion, hvilket ville betyde, at vi har energi og råstof sikkerhed for alle nationer, at vi kan få et internationalt samarbejde om udnyttelse af rummet, at menneskeheden bliver voksen, og at geopolitiske krige bliver et spørgsmål fra fortiden."

Vi håber inderligt, at du vil have mulighed for at deltage i denne vigtige begivenhed, og at du vil dele denne invitation og opfordre andre mennesker til at deltage.

Hjemmesider:

Danish: Schiller Instituttet

Swedish: Schillerinstitutet

English: The Schiller Institute | A New Paradigm for the Survival of Civilization

English:

Invitation to a free international online seminar by the Schiller Institutes in Denmark and Sweden:

**We need a new security and
development architecture for all
nations,
not a strengthening of geopolitical
blocks**

The Schiller Institute recommends:

NO in the Danish June 1 referendum about abolishing the EU Defense opt-out, and

NO to Sweden and Finland joining NATO

Date: Wednesday May 25, 2022

Time: 13:30-16:30 CEST

Online via Zoom

Free admission

The seminar will be held in English.

Please register here: si@schillerinstitut.dk, +45 53 57 00 51

The Schiller Institute seminar will discuss:

- What caused the current extremely dangerous military, and economic crisis.
- Why strengthening the EU military arm with Danish participation, and Sweden and Finland joining NATO would only exacerbate geopolitical conflict, and
- What are the principles upon which we can create a new security and development architecture, for the benefit of all nations and people.

Program:

The world need a new security and development architecture.

Helga Zepp-LaRouche, the Schiller Institute founder and international president.

Background to the Ukraine-NATO-Russia war.

Jens Jørgen Nielsen, degrees in the history of ideas and communication, a Moscow correspondent for the major Danish daily Politiken in the late 1990s, author of several books about Russia and Ukraine, a leader of the Russian-Danish Dialogue organization, and an associate professor of communication and cultural differences at the Niels Brock Business College in Denmark.

Why we need a new security architecture.

Jan Øberg, PhD, peace and future researcher and art photographer, PhD in sociology, visiting professor in peace and conflict studies in Japan, Spain, Austria, and Switzerland, co-founder and director of the independent TFF, the Transnational Foundation for Peace and Future Research, in Lund, Sweden, and author.

Chinese proposals for a new security and development arcitecture: Xi Jinping's April proposal for a new international security architecture; the Belt and Road

Initiative and the Global Development Initiative.

Prof. Li Xing, PhD, professor of Development and International Relations in the Department of Politics and Society, Faculty in Humanities and Social Sciences, Aalborg University, and author.

Why Denmark should not intensify its geopolitical military engagements.

Tom Gillesberg, chairman, the Schiller Institute in Denmark

Why Sweden and Finland should not join NATO.

Ulf Sandmark, chairman, the Schiller Institute in Sweden

Information: si@schillerinstitut.dk. +45 53 57 00 51 (Denmark)

Schiller-institutet@nysol.se, +46 98 30 10 (Sweden)

As background, here are excerpts from a speech given by Helga Zepp-LaRouche, the founder and president of the Schiller Institute, to an online conference with young people on May 7, 2022,

“The world is facing an incredibly dangerous moment. But there’s also hope.... That is only possible if we overcome the idea of geopolitics.

“Now, geopolitics is the idea that you always will have a bloc of nations, or a nation which will define or has to define its interest against another bloc of nations, and that there will always be a deadly controversy, where either one wins, or the other, and the whole thing will be a zero-sum game. And that is exactly what needs to be overcome, and which can be overcome.

“[W]e have to establish an international order, where

basically the principle on which this order is based, is the idea that every nation has the right and the means to develop all potentials of all of its citizens. We are in a situation where we need a systemic change: A complete change of the system. The reason why I'm saying this is because the situation is very urgent. More and more analysts and experts agree that the danger of World War III is acute, that the situation is more dangerous than at the height of the Cold War...

"So we are a hair-trigger away from the annihilation of human civilization... [I]f the present policies are continued, the world could end very abruptly, in a few minutes from now, in a few days, weeks or months, and obviously, the war in Ukraine is the flashpoint. But this whole crisis is not about Ukraine. It's about what kind of a world order should exist: Should it be a unipolar world, dominated by one or two nations? Should it be a "rules-based order," where a small club of nations makes the rules? Or should it be multipolar, and should it be based on international law as it is expressed in the UN Charter?...

I think that that is the starting point: That only if you make it clear to yourself, that nuclear war between the two largest nuclear powers, the United States and Russia, means the annihilation of the human species, and then mobilize that the war must stop, and fight for an alternative which has to start with the idea that the war has to stop; diplomacy and negotiations have to immediately start to find a settlement agreeable to all sides...

"Now, we should be clear, and this is the position of everybody working with the Schiller Institute, that war cannot be a method of conflict resolution in times of nuclear weapons; and I'm not saying this war should have happened, but you have to understand the reasons why it did happen..."

As Helga Zepp-LaRouche stated, "starting at the time of the

German reunification, when the Berlin Wall came down, the U.S. Secretary of State James Baker III did promise to Gorbachev, NATO will not move one inch to the East...”

“A retired German General, named Harald Kujat, who had been the chairman of the Military Committee of NATO in 2002-2005, just gave an interview to a German magazine, in which he said, that the center of gravity is no longer to protect and assist Ukraine in its defensive struggle against a Russian attack, which is contrary to international law, but to weaken Russia as a strategic rival in the long term.

“[Countries with a population of] 2.2 billion people, they all are refusing to be pulled into geopolitical confrontation between the U.S. and NATO on the one side, and Russia and China on the other side.

“And all of these countries are sticking to the idea of non-alignment, and that I think is the key to peace right now. Because the Non-Aligned Movement principles, these were the principles of the UN Charter, the Bandung Conference, the Five Principles of Peaceful Coexistence, which is sovereignty, non-interference into the internal affairs of the other country; acceptance of the other social system...”

“I think we need, in the tradition of the Peace of Westphalia, which ended 150 years of war in Europe, a security architecture, which takes into [account] the interest of the developing countries first; there must be an increase of the living standard of every single individual, of Europe, of the United States, of Russia and China. I think that is the make or break issue for humanity to survive. This means we need a new paradigm in thinking, namely the idea that each nation has the right to develop its fullest potential. Each child, each baby born, no matter in what nation in the world, has the right to develop its fullest potential, which means it has to have a universal education...”

“[T]he dangers have never been as great, but the potential that we can create a completely new world, has never been so close: To end colonialism; to have an economy based on thermonuclear fusion, which would mean, we have energy security for all nations, raw materials security; that we can have international cooperation in space exploitation; that mankind will become adult, and that geopolitical wars will become a question of the past.”

We sincerely hope that you will be able to join us for this important event, and that you will share this invitation, and encourage other people to participate.

Homepages: English: The Schiller Institute | A New Paradigm for the Survival of Civilization

Danish: Hjem – Schiller Instituttet

Swedish: Schillerinstitutet

